

ŽUPNE OBAVIJESTI

26.4. **PONEDJELJAK** – 7.30 + Osredok Štefanija god., Antun, Maristela, Stanko i Dragutin

27.4. **UTORAK** – *Bl. Ozana Kotorska, djevica – spomendan*
– 7.30 + na čast sv. Marti – zahvala; Štefica Mišak, Anđela Kosec; Strnad Stjepan i obitelj

28.4. **SRIJEDA** – 7.30 + Marjanović Anđe, Ferdo i Mato

29.4. **ČETVRTAK** – **SV. KATARINA SIJENSKA – DJEVICA I CRKVENA
NAUČITELJICA – ZAŠTITNICA EUROPE – BLAGDAN**
– 7.30 + Branko Skupnjak god., Anđela

30.4. **PETAK** – *Sv. Pio V., papa - spomendan*
– 7.30 + Vinček Danica i Dragutin

1.5. **SUBOTA** – *Sv. Josip, radnik*
– 16:00 sati: *krštenje: Jakov Cvek*
– 18:25 – **svibanjska pobožnost;**
– 19.00 – **skupna sv. misa:**

+ Ivo Butum god., + Mišak Mijo i roditelji; + Gavrić Ruža god., Niko i Ivo; + Hrman Josip i Milka, Vuković Milica; + Skupnjak Slavica i Ivan, Tuđan Milka; + Špiranec Stjepan, Ivan i roditelji; + Žihor Slavko; + Smodek Ivan i Zvonko; + za Anju – za ozdravljenje, Stjepan Grozdek; + na određenu nakanu; + Tenšić Vjekoslava; + Sačić Ivka god., Filip i Marija; + Dragica Tuđan god., Josip, Vid i Lucija; + Karlović Josip; + Hrupek Stjepan i Alen; + ob. Domiter i rod. Kosec; + Mišak Ivka god., Valent i Kata; + Mišak Antun god., + Hren Ana god., Lovro, roditelji i braća; + Domiter Pavao, obitelj Domiter i Cvrtnjak; + Mlakar Vladimir; + Tuđan Terezija god. i Stjepan; + za duše u čistilištu; + Vugrinec Petar, Nikola, Margareta i obitelj; + Verica i Vladimir Klasta; + Mišak Justa i Valent, Mišak Ivan i Marija

2.5. **NEDJELJA – 5. VAZMENA NEDJELJA**

7.30 – župna

9.30 + Mišak Ivka god., Govedić Štefica i Tomislav

11.00 + Mišak Danica

- TISAK: župni listić; Glas koncila
- župna kateheza za prvopričesnike: 3.a razred: u petak u 14:30 sati.
- od sljedeće subote (1.5.) pa kroz cijeli mjesec svibanj: **svakog dana od ponedjeljka do subote u 18:25 molit će se svibanjska pobožnost, nakon koje će biti večernja sveta misa u 19:00 sati.**

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
travanj, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 22 (641)

25. travnja 2021.

4. VAZMENA NEDJELJA

NEDJELJA DOBROG PASTIRA

Prvo čitanje: Dj 4, 8-12

Psalam: Ps 118, 1.8-9.21-23.26.28-29

Drugo čitanje: 1Iv 3, 1-2

Evangelje: Iv 10, 11-18

Ne smijemo suditi i nagadati o svojemu bližnjemu bez utemeljene osnove.

— Sv. Alfonz Liguori (1696. – 1787.)

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

4. vazmena nedjelja nosi naziv Nedjelja Dobroga Pastira koji svoje porijeklo vuče iz evanđelja koja se čitaju na ovu nedjelju. No, ova nedjelja je i Svjetski dan molitve za duhovna zvanja kada na poseban način molimo za nova svećenička i redovnička zvanja.

U Isusovo vrijeme pastiri su bili normalna pojava. Oni su bili čvrsto vezani uz svoja stada, branili su ih od mogućih opasnosti i vodili na ispašu. Zato i Isus u evanđelju (Iv 10, 11-18) koristi sliku pastira kako bi ga njegovi slušatelji mogli shvatiti. Isus sebe naziva Dobrim Pastirom koji svoj život polaže za ovce svoje. On je jednom zasvagda prinio samoga sebe, dao je svoj život na drvetu križa, ali se i dalje daje za svoje stado. One koje zove u svoju službu, Isus poziva na ostavljanje dosadašnjeg života, poziva na ostavljanje svih užitaka života kako bi mogli prisno prionuti uza svoje stado. On je ostavio primjer potpunog predanja u volju Božju kako bismo se mi svi mogli spasiti. Zato je potrebno moliti za duhovna zvanja da svi koji su se odazvali i koji će se odazvati na Božji poziv rastu na putu svetosti i vode svoje vjernike u vječnu domovinu.

Isus dalje razlikuje pastira i najamnika. Pastir daje svoj život za ovce, do kraja se bori za svoje stado, a najamnik, čim vidi opasnost, bježi ne mareći za stado. Danas smo sa svih strana okruženi s različitim najamnicima kojima trčimo kada nam se dogodi neka nesreća, to su različiti bioenergetičari, vidovnjaci, gatare i sl. kojima nije bitno da nam pomognu, već da iz nas izvuku korist. A pastire koji nam besplatno daju samoga Krista u sakramentu euharistije i njegovu milost u sakramentu pokore, ocrnjujemo i tražimo im slabe točke. Zato je potrebno moliti za duhovna zvanja, da unatoč nerazumijevanju i podsmijehu svijeta, ustraju na svom putu, da kada vide da njihovi vjernici odlaze od Crkve i od Krista upravo svojim životnim primjerom i zalaganjem pokažu kako je lijepo biti Kristov.

Na kraju bih sve Vas, dragi župljani, zamolio da molite za duhovna zvanja. Da molite za Svetog Oca, biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice, kao i za nas bogoslove koji smo krenuli putem svećeništva, ali i za sve one koji o tome tek razmišljaju. Sv. Ivan Maria Vianney je rekao da je „Svećeništvo ljubav Isusovog Srca“, a na drugom mjestu: „Bez sakramenta svetog reda ne bismo imali Gospodina!“ Krist je želio svećeništvo koje će ljude voditi do Boga. Isus je mogao na bilo koji drugi način ostaviti sebe u svijetu, ali je to htio upravo po sakramentu euharistije i to upravo po svećenikovim rukama, rukama grešnog i slabog čovjeka. I upravo taj isti svećenik duši na početku života daje krsnu milost, hrani je i krijepi na životnom putu, priprema je za susret s Gospodinom i, konačno, posljednji je put pozdravlja na prelasku iz ovoga života u vječnost. Svećenik se raduje i tuguje zajedno s povjerenim mu narodom. Svećenik, uvijek svećenik. Nikakvi treneri duhovnosti ili duhovni vođe koji se smatraju bezgrešnim, nego svećenici, ljudi koji su svjesni svoje grešnosti i slabosti, ali koji se trude uvijek mijenjati na bolje, koji su sve ostavili da bi mogli služiti Bogu i ljudima. Jedna od zadaća svećenika je moliti za narod, a danas se postavlja pitanje: Moli li narod za svoje svećenike?

Dominik Hrupek

BLAŽENA OZANA KOTORSKA

Ozana Kotorska rođena je 25. studenoga 1493.g., u selu Relezi u Crnoj Gori. Na krštenju je dobila ime Katarina, a prezivala se Kosić.

Jedan životopisac – dominikanac o. Serafin Razzi – piše ovako: “Roditelji su joj bili kršćani, ali raški pravoslavci, koji se u mnogim stavovima ne slažu s Rimskom Crkvom.”... Bili su to čestiti, siromašni seljaci, kojima je malo stado ovaca bila sva imovina. Njezini suvremenici govore da je Katarina bila djevojčica izvanredne tjelesne ljepote, ali u tom se lijepom tijelu krila još ljepša duša, blaga, čedna, prijazna i nevina. Prvi posao koji je obavljala bio je pastirski. U gorskoj je prirodi tada doživljavala ljepotu stvorenja.

Bog je djevojčicu Katarinu Kosić odabrao za sveticu. Njezinoj nevinoj duši želio je da se u većoj mjeri objavi, i povuče je za Sobom. Zato joj je na paši dao da ugleda Isusa, najprije kao Dijete, a zatim kao Patnika na Križu. Viđenje je u njoj ostavilo silan dojam, ali ne samo to već i neodoljivu želju da pođe u Kotor i ondje vidi one lijepe slike Isusove, o kojima joj je majka pripovijedala. Roditelji su se tome usprotivili, jer su se bojali da im kći ondje ostane. No, ona nema mira. Vuče je tamo dolje u biskupski grad neka nepoznata Sila. Kad joj je otac umro, majka je popustila, pa tako 1507. g. djevojčica Katarina u 14. godini života zauvijek ostavlja roditeljsku kuću, te se preselila u Kotor.

Jedan Ozanin, kako će se kasnije nazivati – životopisac, lijepo kaže, da je prvu duhovnu formaciju primila u Božjoj prirodi, a drugu će primiti u gradu Kotoru – i tako postati njegova najodličnija građanka, njegov ponos. Imala je osjetljivo srce za njihove patnje i pomagala im je koliko je mogla. O njezinoj velikoj dobrotvornosti svjedoče i legende koje su se oko toga splele.

Jednoga je petka Katarina slušala potresnu propovijed kako su Isusa uhvatili i mučili. Te su riječi snažno pale u njezinu dušu, te ona odlučuje da će za ljubav Kristu provoditi život takozvanih “zazidanih djevoja”, kakvih u Kotoru u ono doba već bijaše. One su živjele u prizemnim isposnicama 2 metara visokim, 3 metara širokim i dugačkim, koje su se obično nalazile uz crkvu, s otvorom prema svetištu crkve. Pod duhovnim vodstvom franjevca Tome Grubonje i na savjet dominikanskog provincijala Vinka Buca, koji će kasnije biti njezin ispovjednik, Katarina je godine 1514. dobila dopuštenje od kotorskog biskupa Tripuna Bizantija da smije živjeti kao “zazidana djevoja”.

Ozana je provela 7 godina u ćeliji uz kapelu sv. Bartola, a zatim se preselila u isposnicu uz crkvu sv. Pavla. Tu je kasnije nastao mali samostan u kojem su neke odlične kotorske djevojke, pod vodstvom Bogom prosvijetljene Ozane, htjele provoditi pobožan i pokornički život. General dominikanaca Francesco Romeo dopustio im je godine 1547., da smiju nositi bijeli škapular, koji je inače bio pridržan sestrama drugoga dominikanskoga reda. To je znak da je o njihovu kreposnom životu glas dopro čak i u Rim.

U svome dragovoljnom zatvoru Ozana je provela preko 50 godina: moleći, radeći ručni rad i čineći pokoru. U gradu su je vrlo cijenili i njoj se u molitve preporučivali.

Blaženica je umrla na glasu svetosti 27. travnja 1565. g., u 72. godini života. Veličanstveni sprovod te odabrane duše vodio je kotorski biskup Luka Bisanti. Tijelo je bilo nošeno svim glavnim gradskim ulicama, te položeno u crkvu sv. Pavla. Odmah su je počeli štovati kao sveticu, a to se štovanje proširilo i po: Italiji, Francuskoj, Španjolskoj, Njemačkoj i Nizozemskoj. Širili su ga osobito dominikanci.